

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:
Egész évre 8 kor.
Fél évre 4
Negyed évre 2

Pénzküldemények:
a Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövet-
kezet címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos
lapkiadó:

Podhradszky Emil.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fil. Ajánlközásoknál, eladás vételnél
minden szó után előre beküldendő 4 fil.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
sékelt díjak egyezség szerint

XII. évfolyam.

Szászsebes, 1908. január 30.

5. szám.

RÉGIPÉNZEK aranyból és ezüstből jó árban megvétetnek.
Schmideg Alfréd, Budapest, I., Maros-utca 7.

Eddig 25 arany,
ezüstérem és disz-
oklevéllel kitüntetve.

FARAGÓ BÉLA

Eddig 25 arany,
ezüstérem és disz-
oklevéllel kitüntetve.

csász. és kir. udvari szállító.

Magyar magpergető gyára. Erdészeti magnagykereskedés.
Erdei csemetekertek. Diszfenyőkertészet Fajburgonya termelés.

ZALA-EGERSZEGEN.

Ajánl legjobb minőségű tű és lomblevelű famagvakat, szlavon tölgymakkot gyümölcs- és
fűmagvakat, összes erdősítéshez szükséges tölgy, luczfenyő és minden egyéb lomb- és
tűlevelű facsemetét.

Élősövénynek Ákác, Gleditschia Maclura Aurentiaca, a mely áthatlan sövényeket képez.

➡ Gyümölcsvadonczok, Gyümölcsfák, Rózsák. ➡

➡ **100-féle legujabb és bőtermésű FAJBURGONYÁT.** ➡
továbbá vadetetésre és gazdasági célra igen alkalmas csicsókát.

Legmagasabb árban vásárol fenyőtobozakat tölgymakkot és lombfa magvakat!

➡ Mintázott ajánlatokat kér. ➡

Részletes árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapított 1847.

Brausweller János
Szeged.

Cs. és kir. kizárólagosan
szab. chronometer- és műorás, főltalálója
a remontoir ingaóráknak
stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

Haering Ede

természetráji tanszergyáros

SZEGED

Csemegi utca 5 és 7 szám

*Elvállalja mindenféle állat művészies kitömését
felelősség mellett.*

*Nagyobb vadászszobák berendezésére tro-
pheák, szőnyegek és reliefsképek készítésére
vállalkozik. Praeparálásra alkalmas vadat a
legjobb áron megvesz, esetleg más praepa-
rátummal becserél. Árjegyzéket kívánatra
ingyen és bérmentve küld.*

Vadakat a következő áron vásárol:

Vadmacska . . . 4-6 kor-ig	Vaddisznó súly szerint.
Borj . . . 4-6 "	Galamb . . . 0-80-1 kor-ig
Vidra . . . 10-20 "	Tuzok . . . 8-10 "
Róka . . . 3-6 "	Erdei szalonka . . . 2-2.40 "
Medve nagyság szerint.	Daru . . . 6-12 "
Mókus . . . 1 "	Vadlud . . . 2-3 "
Mogyorós pele . . . 1 "	Vándor sólyom . . . 2 "
Földi kutya . . . 1-2 "	Sas . . . 3-10 "
Szarvas nagyság szerint.	Keselyű . . . 10-12 "
Őzbőr . . . 3-5 "	

*A gyár a Délmagyarországi Közművelődési Egye-
sület védnöksége alatt áll.*

*Megrendeléseket elfogad a Szent-István Társulat
is, Budapest, VIII. Szentkirályi utca 28.*

Sürgőnycim: HAERING, SZEGED.

ÉLŐVADAK.

Foglyokat, fácányokat, nyula-
kat, özeket, szarvasokat, dám-
vadat, uhukat kunyhóleshez,
minden fajú ragadozó emlősö-
ket és madarakat, tyukokat, libá-
kat diszfácányokat vásárol és
erre vonatkozó ajánlatokat kér

MAYER EDE
élővad kiviteli üzlete.

Wiener-Neustadt, Ausztria
Schneeberggasse Nr. 10.

Fiók vadkereskedés Magyar-
országon Savanyukut,
Sopron megye.

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Előfizetési árak:	
Egész évre	8 kor.
Fél évre	4
Negyed évre	2

Pénzküldemények:
a "Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövet-
kezet" címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos
lapkiadó:

Podhradszky Emil.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fil. Ajánlköztásoknál, eladás vételnél
minden szó után előre beküldendő 4 fil.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
sékelt díjak egyezség szerint

XII. évfolyam.

Szászsebes, 1908. január 30.

5. szám.

Mulatság jótékony célra.

Lapunk fennállása. tehát ide-oda másfél év-
tized óta ismételtén adtunk hirt az erdészeti al-
tiszti személyzet által különféle jótékony célok
előmozdítására rendezett mulatságokról s bizo-
nyos meglegedettséggel és megnyugvással kon-
stantálhatjuk, hogy ezek a mulatságok kivétel nél-
kül kielégítő, sőt gyakran fényesnek is mondható
erkölcsi és anyagi sikerrel dicsekedhettek. Így pl.
az ungvári m. kir. főerdőhivatal altiszti és szol-
ga személyzete által saját körben alapított segély-
egyesületének évről-évre Perecsenyben megtartani
szokott táncmulatsága oly fényes anyagi sikerrel
szokott végződni, hogy már ennek révén is te-
kintélyes összeget gyűjtöttek egyesületük javára
s ebben a sikerükben bizon számos nagyvárosi
mulatságokkal bátran kiállják a versenyt.

Itt mint rendkívül örvendetes tényt kell ki-
emelnünk azt a körülményt, hogy ennek a si-
kernek az eléréséhez nagymértékben hozzájárul
az, hogy az altiszti és szolga személyzet ügyét a
tisztségviselői kar is igaz szeretettel és lelkesedéssel
felkarolja s a mulatság fényét nem csak személyes
megjelenésével emeli, hanem annak anyagi ered-
ményéhez is tekintélyes összeggel hozzájárul.

Nyilvánvaló ebből, hogy az erdészeti tiszt-
viselők szívesen támogatják alantasaik minden
dicséretreméltó igyekezetét s igyekeznek velük
szemben atyai jóindulatukat kimutatni.

Most elsőnek ismét előttünk fekszik egy já-
rási erdészeti altisztek által rendezett táncmulat-
ságra szóló meghívó, mely a következő.

Meghívó.

Az uje gyházi m. kir. járási erdőgondnokság területén al-
kalmazott erdészeti altisztek hivatalfőnökük védnöksége alatt a
létesítendő nyugdíjalapjuk javára az uje gyházi nagyvendéglő
helyiségeiben 1908. évi január hó 25-én

Táncmulatság

rendeznek, melyre kívül címzett urat és becses családját tiszte-
lettel meghívja a rendezőség. Kezdeté este 7 órákor. Beléptidíj
személyenkint 1 korona 20 fillér, családjegy 2 korona. Felülfizeté-
sek köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak.

A nagyszebeni m. kir. állami erdőhivatal
fenhatósága alá tartozó uje gyházi járási erdészeti
altisztek tehát a létesítendő nyugdíjalapjuk javára
s hivatalfőnökük védnöksége alatt rendezik tánc-
mulatságukat, mely tényből nyilvánvaló, hogy
egy ilyen nyugdíjalapnak a létesítése nem az ő
erdőgondnokságuk, hanem bizonyosan a nagy-
szebeni m. kir. erdőhivatal által van tervbe véve,
a mi nem is lehet másképp, mert hiszen egyes-
gondnokságnak csekély számú személyzete nem
s gondolhat arra, hogy magának nyugdíjalapot
teremtse, sőt erre még maga az állami erdőhi-
vatal sem képes, ha csak nem részesül az erdő-
birtokosok hathatós támogatásában.

Meg vagyunk győződve arról, hogy az uj

egyházi kartársak táncmulatsága a maga csekély és szerény voltában is a körülményekhez képest úgy erkölcsi, mint anyagi tekintetben jól fog végződni s az utóbbi siker egy téglácskával hozzá fog járulni a nyugdíjalap majdan remélhetőleg nagy és hatalmas épületéhez, de sok, nagyon sok ilyen téglá kell ahhoz, hogy ez az épület felépülhessen. Éppen azért hasznosnak és szükségesnek tartanók, hogy az uje gyházi kartársak példáját a nagyszebeni m. kir. járási erdőgondnokságok többi altisztjei is követnék, s gondnokságuk székhelyén hasonló mulatságokat rendeznének.

A nagyszebeni m. kir. állami erdőhivatal kerületéhez tudomásunk szerint hét erdőgondnokság tartozik s így ha ezek mindegyikének személyzete rendezne mulatságot s ez átlag csak 50 korona elég csekélynek mondható tisztajövedelemmel záródna, ez már néhány év leforgása alatt több ezer koronányi összeget eredményezne.

Nézetünk szerint egyébként ez még mind nem elég ahhoz, hogy egy biztos alapokon nyugvó nyugdíjintézet létesíttessék, nem pedig még akkor sem, ha hozzászámítjuk az összes altiszt és szolgaszemélyzet rendszeresítendő hozzájárulásait, sőt még az erdőbirtokosok támogatását is.

A nyugdíjintézetek megalakításának kérdésénél ugyanis sokakat elkápráztat az, hogy az alapító évről-évre szaporodván, már egy évtized leforgása alatt is hatalmas összeggé növekedhetik, de nem vetnek számot azzal, hogy ez a tőkeszaporodás attól az időponttól kezdve, a midőn a nyugdíjintézetnek a meghatározott tagsági kor

bekövetkeztével már működésének terhes oldalával is számolnia kell s a folyton szaporodó nyugdíjterhek viselésére nem csak a már megteremtett alaptőke kamatai nem elégségesek, hanem elfogyasztódik nagy része a rendes évi tagsági díjaknak és egyéb hozzájárulásoknak is. A természet rendje ugyanis úgy hozza magával, hogy a java férfikorban levők, kik a nyugdíjintézet megalapításkor még duzzadó egészséggel teljes élet-erőben voltak, lassankint elernyednek, testi erejük fogytával szolgálatképtelenné lesznek s így akarva nem akarva kénytelenek pihenőre térni és a nyugdíjintézet segítségét igénybe venni, vagy pedig elhalálozván, családjuk ebbeli igénye lép előtérbe. Ilyen eseteknél azután a fizetendő évi nyugdíj az idősebbeket nyomon követő fiatalabb nemzedék számos tagjának évi járulékában sem találja meg fedezetét.

Az állami kezelésbe vett erdőknél alkalmazásban álló altisztek és szolgák nagyon csekély része van abban a szerencsés helyzetben, hogy vármegyéje vagy valamely más nyugdíjintézetnek kötelékébe tartozzék, tehát úgy szólván valamenynyien reá vannak utalva arra, hogy részükre egy közös nagy nyugdíjintézet létesíttessék s ennek keresztülvitelére legmagasabb fórumjuk, a m. kir. földmívelésügyi minisztérium lenne hivatva.

Egy ilyen nagy nyugdíjintézetnek nem csak a létjogosultsága van meg, hanem meg is lenne a biztos jövője, mert több ezer tag évi díj fizetése, valamint az erdőbirtokosok hozzájárulásai által egy évtized leforgása alatt százazrekre menő

Aidu.

Irta: **Hero Despard.** (A Magyarország után.)

Az 1880-ik év elején az indiai Dahbolban voltam, ahová Bombayból rándultam le, hogy nővéremet látogassam meg, kinek ott egy kis birtoka van.

Dahbol gyönyörűen fekszik a tenger s a nyugati Ghantok erdős nyulványai között s miután akkoriban semmi sürgős dolgom nem volt, nála maradtam, az időmet a vidéken való kóborlással s azzal töltöttem, hogy néha egy-egy kalandnak utána járjak.

Valamelyik este, a szürkület hűvös homályában, miután a tengerpartnak s a városnak egy részét be-

barangoltam, a házaktól távolabbra eső egy kis templomot nézegettem, nevezetesen pedig a groteszk alakokat s azok arcvonásait bámultam. Az éppen most emelkedő hold által okozott hosszú árnyak oly sötétségbe burkolták a bejáratot, hogy az ott történetekből mitsem lehetett látni.

Csakugyan azt hittem, hogy a templom ebben az időben már egészen el van hagyatva s valami megmagyarázhatatlan ösztönnek engedve, a kapu által képezett sötét árnyékba akartam lépni, mikor hirtelen a sötétségből egy emberi alak oly nagy erővel ütközött belém, hogy visszatántorodva, majdnem elestem. Önkénytelenül is kiterjesztettem a karjaimat s támaszt keresve, belekapaszkodtam az alakba s amin visszanyertem az egyensúlyt s lefelé pillantottam, a leggyönyörűbb női arc volt előttem, amilyent életemben még nem láttam.

Szépségének a tökéletessége arra indított, hogy összeszedjem minben bátorságomat, mert kissé megijesztett s még mindig karjaimba zárva, mert úgy re-

alaptőke lenne összegyűjthető, a mely már elég erős lenne arra, hogy az akkor bekövetkező nyugdíjazások terheit minden nagyobb megrázkódtatás nélkül elviselhesse.

Ezt az alaptőkét lehetne mindjárt a nyugdíjintézet megalapításától kezdve tánc és egyéb multságok jövedelmeivel gyarapítani, sőt annak a lehetősége sincs kizárva, hogy annak növelését maga az állam is, — ha másként nem, talán az erre a célra engedélyezendő sorsjáték által — elősegíthetné.

Igy vélnők mink legkönnyebben megoldhatónak az állami kezelésbe vett erdőknél alkalmazásban álló altisztek és szolgák nyugdíjügyének annyira égetően szükséges kérdését s nézetünk szerint ezt könnyen el lehetne érni a 43 állami erdőhivatal együttműködésével.

Mindaddig pedig, míg ez meg nem történik, örömmel kell üdvözlönnünk a járási kartársak minden olyan mozgalmát, mely ilyen nemes cél felé tör s így köszönettel tartozunk az uje gyházi kartársaknak is azért, hogy táncmultságuk rendezése által jó példával szolgálnak többi kartársaiknak is.

megett, mintha rögtön összeesne, hindsztán nyelven már úgy ahogyan tudtam, megszólítottam:

— Valami megijeszthette. Veszély elől menekült?

— Uram, — felelte mély, zengzetes, bár még mindig remegő hangon, — sietnem kell! — s eltolta a karomat, hogy szabaduljon.

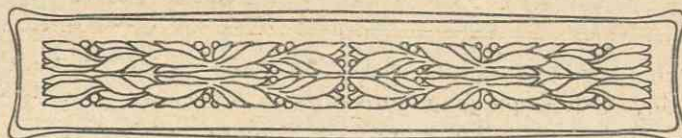
Ismertem a vidéket, tudtam, hogy ilyen szép nő ily órában veszély nélkül az utcára ki nem léphet s miután minden nővel szemben az angolszásznak veleszületett érzelmét osztom, gyors elhatározással cselekedtem.

— Nem tudom, mi üzi ki a sötét éjszakába, sem azt, hogy kinek az üldözésétől fél, de kész vagyok önt elkísérni, ahová csak parancsolja.

— Messzire kell mennem, — s egymagamban — felelte izgatott hangon.

— Menjünk hát, — feleltem — elkísérem a rokonihoz,

Erre gyengéd teste újból megrázkódott s azt

A szarvas és őz vadászata szánkóról.

— Irta Ács Lajos. —

(A Vadászat és Állatvilág után.)

Azt tartom — s igazán nem tehetek róla, hogy ez a meggyőződés; — hogy igazi vadász csak őszinte, jó ember lehet.

Az igazi vadász mindig igazat mond és ha né tán élményeit környezetének mulattatására egy kicsit kiszínezve adja is elő, arra mérget vehetsz, hogy sohasem prédikál vizet, a mikor bort iszik.

És elhiheted azt is, hogy a mihez nem ért, ahhoz nem is szól hozzá.

Nem úgy, mint azok a bizonyos próféták, a kik alig vettek puskát a kezükbe s máris ők a hangadók.

Kinek nem lett volna még ilyenekkel dolga? Ha kegyetlen végzetted velük egy társaságba kényszerít, bölcsen teszed, ha vattát gyömöszölsz mind a két füledbe s hallgatsz, miként a sir, mert így is, úgy is a dolgokhoz ők értenek a legjobban, ők azok, a kik mindent tudnak. az övéké az első és természetesen az utolsó szó.

De legjobb, ha elkerülsz az ilyen cimborákat, ne hogy úgy járj mint a legutóbb magam is jártam.

Törzsasztalunknál megösmertem egy fiatal embert, a ki szörnyű szerénységgel tanítványul kínálkozott s rövidesen meg is hívatta magát területemre.

Meghívtam. A kezdet nehéz s mondhatom veszedelmes volt, mert az ipse azzal kezdte áldatlan működését, hogy a töltés közben jól megsörézte az egyik vendégem mesés jószágú vizsláját.

felelte — nincsenek rokonaim. Itt pedig nem maradhatok — elfordult tőlem s gyorsan tovább ment.

Én épp oly gyorsan követtem, utcáról-utcára; az elhagyatott mellékutcákat kereste fel, majd külvárosi kertek közé értünk, míg végre egy sűrű erdőhöz jutottunk, mely a város keleti részét szegélyezi. Itt hirtelen megállt s felém fordulva, megszólalt:

— Hagyjon el; úgy sem segíthet rajtam!

Visszanéztem a hátunk mögött fekvő városra, majd az előttünk elterülő erdősegre s erkölcsi lehetetlenségnek találtam az engedelmesseget.

— De azt hiszem, segíthetek, — válaszoltam — ha megbizik bennem. Van itt helybenegy nővérem, akinél elhelyezhetem s ha talán üldöz-nék, nála elrejtőzhetik. A nővérem angol orvos s annak szentelte az életét, hogy a maguk asszonynépe között működjék.

Lehetetlen volna ecsetelnem arcának azt a változását, amit e szavaim előidéztek. Megkönnyebbülés, kérdés, megnyugvás, kételkedés: ez érzések mind ott

Türelmes ember vagyok, elsimitottam a dolgot. Azóta néhány kedves pajtásom unszolására még kétszer meghívtam ezt az ifju Nimródöt s mind a két esetben, a közbiztonság szempontjából, magam mellé vettem őt és előzetes bosszuságok után, a végén kitűnőket mulattam azon, hogy milyen utolérhetetlen dolgokat produkált ő kelméje a hibázás terén.

A legutóbb aztán megesett — jó ég tudja csak hogyan — az én barátocskám meglőtt egy nyulat. És ezzel egyszerre egy nagyot fordult a világ sora. Az az ember, a ki életében ekkor lőtte az első nyulat s én merem állítani, hogy ekkor is csak véletlenül lőtte, egyszerre félvállról kezdett velünk diskurálni, s ezen a téren oly rohamosan haladt, hogy a vacsoránál szörnyű komolysággal és fölénnyel ő kezdte nekünk magyarázni, hogy hogyan is kell nyulat lőni! Szidtuk is nevettük is, a végeredményben meg odajutottunk, hogy szerdai összejövetelünk alkalával ő vitte volna a szót a míg elnem fogyott a türelmünk s magyaros szóval meg nem értettük vele, hogy boldogok leszünk, ha a jövőben magas instrukcióival egy másik kompániát fog szerencsésíteni! Alászolgája!

Azóta hallottam, hogy akadt is egy társaság, a mely ezt az ifju urat, elég meggondolatlanul, bevette körébe, de természetesen itt is csak egészen rövid kis szereplésre.

Reggel 8—9-ig egy hajtónak a hátsó felét és egy jótláplált hadbírónak a térdét rakta meg jófajta 8-assal, mely épületes rekordért, állítólag — biztosat nem mondhatok mert tanuja nem voltam az esetnek, — csattanós jutalomban részesült.

Az Isten óvjon az ilyen embertől. És óvjon meg mindenütt, mert sajnos, ezeket az embereket mindenütt feltalálhatod.

Az övéké minden e széles nagy világon. Az övéké a vadászat örök birodalma, ők azok, a mint mondom, a kik mindent legjobban tudnak, ők a mesterek,

voltak sötét szemeinek a mélyén s felém irányultak mind. Egy ideig így állt ott tétlenül, benső tusában, míg végre így felelt:

- Igen, ha hetenkint egyszer kijöhetek ide.
- Olyan szabad lesz ahogy akarja.

Egy pillanatig sem haboztam, hogy e kis lányt a nővéremhez vigyem, ki, mint említettem azért él Indiában, hogy a keleti nők szokásaival megismerkedjék. És csakugyan, alig hogy meghallotta a történetét, azon volt, hogy a szép nőt a magunk háztartásába fogadjuk. Mikor idők múltán természetének minden bája kitarult előttünk, azt láttuk, hogy a legritkább igazgyöngyök egyikét mentettük ki a körülöttünk hullámzó embráradat szakadékaiból.

Kissé buskomornak látszott, de mikor a helyzet tisztult, láttuk, hogy bár még ki nem művelt, de ragyogó elmével s a legjobb szívvvel állunk szemben.

Nővérem Aidut illetőleg számtalan légvárat épített, számtalan tervet főzött: már az élethivatásának

a tanítók, a próféták, a kik azonban vizet prédikálnak és bort isznak.

Innen van aztán az, hogy ma legháládatlanabb mesterség a vadászati szakirodalom terén, az oktató, a tanulságos cikkek megírása.

Annyi a próféta, annyi a mester és a rátermettség oly parányi, hogy igazán nem csodálkozom öreg cimborám, ha az ilyen cikkeken egyszerűen tul mész. Én nem veszem rossz néven azt sem, ha nevensz rajtam, hogy rövid idő alatt, most már másodszor vállalkozom ily háládatlan munkára.

De légy hozzám bizalommal. Lásd, éppen mostanában tértem haza egy 14 napos erdélyországi vadászatról s tengernyi mesélni valóm volna, néhány medvevadászon átélt-élményeimről, de egyelőre hagyjuk még ezt. Pedig ez a téma ugy-e hálásabb volna?

Az én mestereim szerény, csöndes, de igazi vadászok voltak s mondhatom, hogy az ő érdemük, hogy mindig előbb számolok a kötelességeimmel és csak aztán gondolok élvezeteimre.

Olyan akarok lenni, a milyenek ők is voltak. Vadászok voltak ezek, a kik erdön, mezőn mesés boldogságot tudtak találni s ezt a boldogságot zsarnok kézzel meg is őrizték.

Tenyésztették, kimélték vadjukat s mindezt oly szeretettel végezték, a milyen szeretettel csak egy jó anya gondozza féltett gyermekét.

A tél küszöbén állunk és én nem tehetek róla, hogy az elmúlt télen szerzett keserves tapasztalatok még ma is nyugtalanítanak.

Ma még nincsen kedvem mesélni. Az egyszer még hallgasd meg jó tanácsomat s hála fejében készséggel megígérem, hogy legközelebb már néhány érdekes vadászkalanddal foglak felkeresni.

Hiszen jó, tudom, hogy ismeretségünk nem régi keletű, azt is tudom kedves öregem — a ki ezt a cikket olvasod — hogy apám lehetnél, de azért hallgass

részesévé tette; bár mindjárt ideiktathatom hogy nekem egészen mások voltak a szándékaim.

Mikor még csak néhány hetet töltöttem a közelemben, már is fülig szerelmes voltam belé s ha nem lett volna valami különös, megmagyarázhatlan körülmény, azon melegében, rögtön feleségül vettem volna.

A titok ez volt:

Bár a legédesebbnek, a legtökéletesebb egészségűnek s szokatlanul életerősnek látszott, soha senki se látta, hogy Aidu valami ételt vett volna magához. Eleintén azt hittük, hogy attól fél, hogy terhünkre lesz, s ezért a házon kívül látja el magát étellel. De az ez irányban tett minden kérdéseinkre vagy valami tréfás megjegyzéssel, vagy pedig egyáltalán nem válaszolt. Egész héten egyetlenegyszer távozott hazulról, még pedig mindig estefelé, mint ahogyan velem szemben annakidején magának kikötötte. És az életfentartásának a kérdése, amely eleinte csak titokzatosnak látszott, napról-napra homályosabbá vált, annál inkább, mert Aidu maga is mindegyre egészségesebb,

meg s legfőljebb tégy úgy, mint annak idején, megboldogult nagybátyám cselekedett.

Jó borai voltak az öregnek, az öreg is kitűnő bácsi volt, csak az az egy baja volt, hogy borát a pohárban jobban szerette, mint a hordóban.

Szegény pedig két-három pohártól már táncot járt.

Egyszer aztán egy nagy társaság előtt gyerek eszemmel rá szóltam:

Bácsi kérem ne legyen már olyan részeges! Az öreg villámló szemekkel nézett rám, morgott is valami olyasfélét, hogy oktassam a gyermekeimet — majd ha lesznek — rövidesen, amugy igazában nyakon vágott, de aztán kinos csöndben hozzá tette, »azért mégis igaz van... És lassan-lassan megjavult.

Tégy te is úgy, édes öregem! Üss egyet rám, üss rám kettőt, vagy ha jól esik: százat is, de lázsd be, hogy igazam van és javulj meg!

Hallom-hallom s látod ez készlet az írásra, hogy az elmúlt télen a szarvas- és az őzvad állománya nálatok is szomorúan megfogyott.

De hallom azt is, hogy az a kegyetlen időjárás sem tudta szíveteket felmelegíteni, hanem ellenkezőleg egész télen át szánkón jártatok az erdőt s ugyan akkor mikor mások azt sem tudták, miként mentsek meg agyosanyargatott szegény vadjukat. Ti irgalmatlanul összepuskáztatok mindent, a mi szánkótok közeledtére megható bizalommal — talán éppen egy könyörület morzsáért — felétek fordult.

Ej édes jó öregem, hogy tudtatok magatokról ennyire megfelejtezni?!

Magyar ember vagyok s így ezer okom van a paragrafusokat utálni, mert — úgy-e egyet értesz velem — bennünket a paragrafusok ölnek meg.

De lásd, ha a kezembe veszem a puskámat, — de nem is, — ha csak erdőn, mezőn élő vadról van szó, akkor én is a paragrafusok embere vagyok s bár

itt is utálom azokat a paragrafusokat, melyek teszem, a törvény bölcsessége folytán megengedik a fejletlen foglyoknak és a hasas nyulaknak vadászatát és a melyek, teszem, más oldalon olyan humánusan gondoskodnak a vadorzókról, annál szigorubban tartom azonban be azokat a tételeket, melyeket józan eszem, jó ízlésem és a szívem állítottak elém.

És ezek a tételek azt mondják, hogy a milyen büszke, nemes vad az őz, a szarvas, olyan nemes legyen az a mód is, a melyet a vadász elejtésökre alkalmaz.

Ennek a nemes vadnak, az én ízlésem szerint, egyedül a tiszta cserkészlet dukál s egyedül ez méltó a vadászhoz is.

Mert jöjünk tisztában mindennel! Ha ez a vad veszedelmes volna, ha kivólnál téve annak, hogy látásodra neked rohan, no akkor azt mondanám, lőjed úgy, a hogy tudod és ne válogasd a módját.

De még sohasem hallottam, hogy ez a vadászat veszedelmes volna, ellenben tudom azt, — sokszor heteken át figyeltem ezeket az állatokat — hogy annál bámulatosabb elővigyázattal képesek magukat a veszedelemtől távol tartani.

Ha ezt a kiszámíthatatlan óvatosságot ezer csellel, fortélyllyal és ismereteiddel megtudod kerülni; ha abban szállsz a nemes vaddal sikra, melyben az őz természetűtől nyújtott képességei a legnagyobbak; ha a magad ügyességére alapítod érdei kirándulásod minden reményét: csak akkor leszel méltó arra, hogy ily gyönyörű vad a puskád elé kerüljön.

De erre csak a cserkészleten van alkalmaid.

Próbáld csak meg egyszer s meglásd, hogy soha többet másképp nem fogsz vadászni. Mert ennél szebbet aztán igazán nem tudok elképzelni.

Itt igazán önálló, férfias munkát kell végezned. Nem kell hozzá társ, nem kell hozzá senki, csak jó magad, de neked aztán ott kell lenni az igazi férfiú minden erényével.

s virulóbb lett, mint valami gránátalma a szökőkut éltető közelében. Valóban, valami testetlen szellemi erő megtestesülése volt, mely öntudatosan emberi alakot ölt.

De végre is elérkezett az a nap, mikor szerelmemnek többé parancsolni nem tudtam.

Féltékenységem azok miatt a séták miatt, melyekről sem azt nem tudtam, hová vezetnek, sem azt, hogy kit látogat, utoljára már elviselhetetlenné vált, s elhatároztam magamban, véget vetek a bizonytalanságnak azzal, hogy neki magának szólok.

A bizonyos meghatározott hetenkinti napok egyikén, mikor este a kimenést soha el nem mulasztja felkerestem őt az árnyas veranda küszöbén, s mellé ülve, kacsóját a kezembe vettem.

— Aidu, tudnod kell, hogy mily bensőn szeretlek, — mondtam hirtelen.

Hamarább s inkább képes volnék megtagadni lelkem létezését, mint elfelejteni a rám irányzott szemek pillantásának mérhetetlen mélységét és jelentősé-

gét: ó, ti hideg és számító nyugatiak! Bár örökké él-nétek, sohasem lesztek képesek megérteni a szerelem lotus szívébe zárt értelmét annak a pillantásnak, midőn tiszta s tökéletes vallomást tett e rövid pár szóval:

— Szeretlek! — mondta; csak visszhangja volt a magam vallomásának, de tökéletes.

— Nem fogsz többé magánosan kimenni most már, úgy-e, Aidu? — kérdeztem könyörgő hangon.

— Megfogom kísérteni azt, amit most tőlem kívánsz; még akkor is, ha ellenállani mégsem tudnék, — felelte.

Miután ennyit már elértem, bizonyos tekintetben meg voltam elégedve; mégis most szerzett kétségtelen jogomnál fogva el voltam határozva, hogy ha mégis el találna indulni titokzatos útjára, követni fogom. De reméltem, hogy nem megy; később azonban mégis láttam, hogy kilopózdik a házból, s útjára indul; nem úgy, mint idáig történt, gyors és határozott léptekkel, hanem bizonyos lassúsággal, mintha akarata ellenére menne. Könnyű feladat volt egy kis távolságról követ-

Próbáld csak meg! Lehet, hogy a kezdet nehéz lesz, de hidd el, hogy ez a nehézség addig fog izgatni, míg beletanulsz.

Rövidesen megfogod látni, hogy mi teszi a cserkészetet olyan igazán nemes, férfias, olyan igazán gyönyörű élvezetté; meg fogod látni, hogy mi minden kell ahhoz, hogy a cserkészeten boldogulj.

De ha beletanulsz, — fogadok — soha, de soha másképp nem fogsz vadászni.

Reszketni fogsz a cserkészetért. Nem lesz nyugodt, vágyaid örökösen kivisznek majd az erdőbe s hidd el, senki sem fogja mondani, hogy ne menj.

Nyakadba kapod majd golyós puskádat — mert ilyen vadra igazi vadász más fegyvert nem emel — és kimész az erdőbe.

(Folytatása következik.)

A szecska mint takarmány.

A különböző gabonaneműek és hüvelyesek szalmáját legjobb szecska alakjában feletetni. A szecskázás elsősorban arra való, hogy az állatoknak a kemény szalmaneműek felvételét megkönnyítse és takarmány-szükség esetén kényszerítse azokat, hogy nagyobb tömeget egyenek meg belőle. A szecska továbbá becses melléktakarmány; erőtakarmányt, gyökér- és gumónövényt és maggyümölcsöt legcélszerűbb megfelelő mennyiségű szalmaszecskával keverni, hogy az állatok

nem, mert egyenesen, mereven indult előre az ismert uton és soha hátra nem pillantott. Egyre csak haladt, el a házak mellett, ki a városból, ki a külvárosi kerteken is túl, míg csak el nem értük az erdőnek azt a részét, ahol azon az estén megállapodtunk, mikor először kísértünk el ez útjára. Csak nem hittem, hogy Aidu az erdők sötét lombosátját is felkereste!

De igen, még itt sem tévőzött, hanem a sűrűségen áthatolt, az útjába tornyosuló-akadályokon keresztülgázolva, hátrahagyta a lelógó faágakat és függő indákat, mintha nagyon is ismerős utakon vinné a lábát.

S ez idő alatt én egyre követtem, eltöltve azzal a végtelen kíváncsisággal, meg érzéssel, mely a vadállat éleslátásával ruházott fel, mert egyetlen pillanatra sem vesztettem el szemem elől; csak hogy persze míg ő könnyen és gyorsan haladt, én izgalomban követtem, míg végre, mikor ő is megállt s egy fatörzsnek támaszkodva, figyelmesen maga elé bámult, én is megálltam, remegve, reszketve a felindulástól.

Mikor mozdulatlanul ott állott s karsu hab-

kényszerítve legyenek a nekik nyújtott takarmányt alaposan megrágni és benyálcázni. A jó megrágás fél emésztés. A szecskának nem szabad se túl hosszúnak, se túl rövidnek lenni, lovak számára az 1,5–2 cm. hosszú a legjobb. Ha a szecskát hosszabbra vágjuk, akkor kellemetlen módon megnehezíti a rágást; ha túl rövid, akkor nem rágja meg az állat eléggé. A gyorsan lenyelt szecska sokszor gonosz kólikát idéz elő, amely szalmakólika neve alatt ismeretes. A marha számára 4–5 cm. hosszú lehet a szecska, azonban a marha takarmányozásánál előnyt adnak annak, hogy a gabonafajok szalmáját aprózatlanul adják, különösen ha elégséges mennyiségben készletben levő más takarmányanyagok mellett kevés súlyt vetünk arra, hogy az állatok sok szalmát egyenek. Igen keményszáru nyers takarmánynál, mint lóbabszalmánál, kákánál azonban a szecskázás szükséges ahhoz, hogy az állatok felvehessék. A penészekkel bíró nyerstakarmányt, amelyet a penészek kártékonytalanná tétele céljából forrázott állapotban kell feletetni, előbb szecskává kell aprítani.

A fejés hatása a tejre.

A tej nem képződik, illetőleg nem választódik ki csak fejestől-fejéig, hanem legnagyobb mértékben éppen a fejés alatt s kiválasztódása nemcsak a tejmirigyek ingerétől függ, hanem az állat azon állapotától, melyben a fejés alatt van. A fejés feltételeinek csekély változása is befolyásolhatja a tejnek úgy minőségét, mint mennyiségét. A tej zsírtartalmára nagyobb befolyással vannak ezek a változások, mint a mennyiségre. Igen fontosak ezek a befolyások: az egyes fejések közti idők és a fejés módjának változása a fejő személyzet, a környezet változása s mindaz, ami az állatot a fejés alatt zavarja. Ha az állatot az egyes fejések közt izgatják, ennek ugyánlázik nincs befolyása a tejre, ha az állat a fejés előtt lecsillapodik. Hogy

termete, fehér ruhája és ábrázata a sötét fák háttérétől élesen kivált, észrevettem, hogy Aidu szeme az előtte elterülő bozót egy pontjára van szegezve. Követtem tekintetének az irányát: Először csak gyenge fényt láttam lábai előtt a fűben, mint két foszforeszkáló rovar, szorosan egymás mellett; de mikor ezek egyszerre nagyobbodtak s szélesbedtek, a sugarakon kívül egy fejnek a körvonalait is észrevehettem. Szélesebbre, mind szélesebbre nőtt a fény, míg csak — igen, egy kobrának a feje emelkedett magasra s a ragyogó szemekből egyre növekedő fényár sugárzott szerteszét.

A rémülettől megkapatva, Aidura tekintetemet! Beletekintett ezek az égő család, méregiehelő szemekbe, melyeknek a fénye lassan-lassan kiterjedvén, a fejet, majd a kigyónak a testét, végre pedig már az előtte növekvő fűveket s s fák lombjait is megvilágította, akár csak két kicsi napnak a fénve lett volna.

Ez igéző pillantás alatt Aidu mozdulatlansága szünni kezdett. Alakja jóformán eltűnt, elenyészett és

tehát a tehén sok tejet adjon. a megfelelő takarmányo-
áson kívül szükséges, hogy ápolója és az, aki meg-
feji, lehetőleg szeliden bánják vele; mindent, ami a
fejés előtt és alatt zavarhatná, izgathatná, azt elhárítsa
tőle; szükséges, hogy a fejő személyzet ne változzék
gyakran. A megfelelő bánásmód gyakran jobb hatás-
sal van a tej minőségére a legjobb takarmánynál.

KÜLÖNFÉLÉK.

Mekkora hőmérséklet-külömbiséget bír el az ember?

Az emberi test hőmérséklete bármely éghajlat alatt tudvalevőleg csak 37–38 Celsius fok. De azért az ember több mint száz fok hőmérséklet-külömbiséget képes eltűrni. Jakutok, szibériai vá-
rosban az átlagos téli hőmérséklet –43 fok. Juliusban meg 18 fok a meleg; a különbség tehát hatvan fok. Ugyan e helyen már 63 fok hideget s 38 fok meleget is észleltek, a mi éppen száz fok hőmérsékletbeli különbség. Viszont sok helyen a meleg hasonlíthatatlanul nagyobb is lehet. A Vörös-tenger mellett pl. 1842-ben augusztus hónapjában hat napon át 45–50 fok meleg volt. Murzik oázisban két utazó, Ritchie és Lyon, árnyékban 56 fok meleget észlelt, Sturt meg Ausztráliában, a Maguaire folyónál 54 fokot. Armend oryos Hed-Merdza mellett a sátrában 63 s a napon 72 fokot jegyezett föl. Sokan tettek már kísér-
leteket is annak megállapítására, hogy az emberi test mennyi hő-
mérséklet-külömbiséget bír el? Blaydes természettudós 126 fok meleget hét percig állott ki s egy Martinez nevű ember, ha a fejét betakarta, 170 foknyi forróságban is egy negyed órát eltöltött. Mindez természetesen csak kivétel. De vannak olyan gyárak, melyekben a munkás 40–45 fokos hőmérséklet-külömbiség mellett órákig dolgozik s a hajófütő, meg sok más ember is, még inkább változó hőmérsékletű levegőben él hosszú időn át.

Uj ágyuk. Egy francia tüérezredes újfajta ágyut szer-
kesztett. Az ágyu hasonlít a modern gyorstüzelő tábori ágyuhoz de a lövés után való hátragurulás megakadályozására visszafutó-
csőrendszer helyett előre futó csőrendszerrel szerkesztették. Az ágyucsöveket a talpra erősített tekeresrugó előre nyomja, de ugyancsak a talpra srófolt acélfogó vissza is tartja. Ha a fogót elhúzzák, a rugó előre löki a csövet, a csőre erősített billentyű

a szemeim előtt a tiszta lelket láttam csak. Ragyogó szépsége ellenállhatatlan volt; nem is szépség volt, de: kinyilatkoztatás.

És most a szörny lassan felemelkedett; gyűrűi-
ből kiegyenesedett, míg csak tündöklő, csillogó sze-
mei egy vonalba nem kerültek az általam imádott nő-
nek mosolygó, harmatos szemével. Kedvesen előre hajolt s gyengéden megsimogatta a pikkelyes fejét, Egész testemet rázta a hideg: végigborzongott rajtam a félelem. E pillanatban megnyilatkozott előttem az a bizonyosság, az a tudat, hogy a régiek misztikus kigyóimádásával állok szemben, mely india némely vidékén még ma is divik; és hogy Aidu, az én Aidum akarata ellenére is ama templom papjainak a szolgája. akik elől találkozásunk napján is hiába iparkodott menekülni.

A legvegyesebb érzelmek rabja voltam, hirtelen felkaptam a földről egy követ s a felemelkedő kigyóra dobtam. Fején találtam éppen akkor, midőn már Aidu mocsoktalan álláshoz ért; mikor a rut fej hirtelen az

a talp ékjében megakad, s az ágyu a cső előre mozgása közben önműködően elsül. A puskaporgáz nyomása most az előre menő csövet megállítja s hátralöki s így a cső visszamegy eredeti helyére, a rugó újra megfeszül, a závarzat megnyílik, kidobja a ki-
lőtt töltés hüvelyét, s újra lőhetnek. Az új rendszer nagy haszna, hogy a visszalökés okozta rázkódtatás nem koptatja az ágyu tal-
pát, ez által a talpat könnyebbre készíthetik, s mivel a talp a lö-
vésnél nem mozdul meg, egyszeri célzással gyors egymásután-
ban többször lőhetnek.

A kongó szörnye. Egy belga katonatiszt, a ki nemrég tért vissza a Kongo államból, csodálatos tapasztalatokat ír minap megjelent könyvében. Többek közt elmondja, hogy a Helle fo-
lyam parti mélyedéseiben egy polip-faj él, a mely mindenkire, a ki a folyamot csónakkal iparkodik átszelni, kész veszedelmet jelent. Ezt az állatot a benszülöttek magvének nevezik. A benszülöttek csónakjával igen könnyen bánnak el ezek a különös állatok. Kö-
zelében usznak karjukkal megállásra kényszerítik. A míg néhány karral a csónakot tartják, addig másik néhány kar egy vagy két embert megragad éz a vízbe rántja. A polipok ezután áldozataikat a víz alatt levő barlangba vonják, a hol minden külső látható jel nélkül agyvelejüket kiszívják, és vele táplálkoznak. Állítólag kar-
jaik végét az orrlyukakba nyomják és így érik el az agyvelőt. Ren-
des körülmények között áldozatukat 15 óra hosszáig tartják ma-
guknál, azután elbocsájtják és a folyón leusztatják. Én tanuja voltam egy ilyen szerencsétlenségnek, — mondja a belga kato-
natiszt. — Egy csónakot megállásra kényszerítettek a polipok és az egyik utas a habok közt hirtelen eltűnt. A két másik utas a partra uszott és elmondta, hogy egy polip a csónakot felborította és társukat magával ragadta. A legközelebbi reggelen figyeltek a folyamra s egyszerre látták, hogy a holttest uszik csendesesen le-
felé. A halott benszülöttet kifogták és miután semmi sérülést rajta nem láttak, közelebről kezdtek megvizsgálni. Ekkor látták, hogy orrlyukai igen ki vannak tágulva és feje teljesen üres. A vizsgá-
lat kiderítette, hogy a polipok az agyvelőt teljesen kiszívták. A folyó mellett lakó benszülöttek rettenetesen félnek a poliptól, a mely ellen védekezni nem tudnak. Másik nagyobb folyó, a Stimbr mellett lakók a megvéről nem tudnak semmit se, mert eddig még nem jelentkezett. Állítólag a belgák is foglalkoznak a dologgal és az a szándékuk, hogy a veszedelem ellen a legerősebben küzdenek.

összetekerőzött testre hullott s ez lassankint össze-
esett, a csodálatos fény is elenyészett, de szívet szak-
gató kiáltás hagyta el Aidu ajkait, hosszú visszhangot keltve az erdőn. Melléje ugrottam s a karjaim közé zártam.

— Aidu! drága szerelmem! — kiáltottam, — szólj hozzám!

De a remek teremtés élettelenül feküdt a kar-
jaim között s halavány szemhéja lassan ráborult sze-
relmes, édes szemekre.

A félelmes varázs meg volt törve, de milyen áron! Midőn kellenél gyorsabban szüntettem meg a magnetikus áramot, elzártam a forrást, mely életének tápot adott.

Aidu nem volt többé.

Figyelmeztetés.

Mai számunk megjelenéseig még több mint fele olvasóinknak részben hátralékban van előfizetésével, részben a múlt év végén lejáratot nem újította meg. Ez helyzetünket nagyon megnehezíti s ezért figyelmeztetésük ezek cimszalagjára feljegyeztük a lejáratot, míg azoknak, kiknek előfizetésük a folyó hó végén vagy a jövő hó első felében jár le, becimzett utalványokat csatolunk s kérjük mindannyinkat, hogy a hátralékos és illetve előleges előfizetési díjakat a jövő hó elejével beküldeni sziveskedjenek.

Harc a vadorzóval. Sárbogárdról írják: Vidékünkön az utóbbi időben nagyon elszaporodtak a vadorzók. A minap a rétszilasi vadászterület bérlője, Gloizer György egy barátjával vadászatott, de minden eredmény nélkül, holott más években a vidék nagyon gazdag volt vadban. Már hazafelé igyekeztek a mikor a vasuti töltésen túl két vadorzót láttak, akik bőséges vadászszákmányt cipeltek a vállukon. Gloizer utánuk futott, hogy elfogja őket. Már jó ideig üldözte a vadorzókat, a mikor egyikük, egy Tóth Pál nevű hirhedt ember megállott és szembe fordult üldözőjével. A bérlő rákiáltott, hogy tegye le a fegyvert, mert meghal, de a vadorzó hirtelen fegyveréhez kapott. A következő pillanatban véletlenül elsült Gloizer fegyvere és a sörét a vadorzó lábába furódott. A sérülés azonban nem lehetett veszedelmes, mert a vadorzónak sikerült elmenekülnie. Gloizer az esetről jelentést tett a sárbogárdi szolgabírósnak, a mely megindította az eljárás.

A hiéna. Szászrégenből jelentik: Az itteni szász temető Schvab János nevű sirásóját rajta-csapték, hogy a sirokat éjjel felásta, a koporsót kiemelte s hullákat az azokon lévő ruháktól és ékszerektől megfosztotta, majd a kifosztás után azokat ismét visszatette. Ügyészi rendeletre a sirásót letartóztatták. A temetőben lévő kriptákat és sirokat most sorra vizsgálják.

A kis mártír. Puhóról írják: Zvolena Éva lázirtványi asszony tavaly férjhez ment Mahó János napszámoshoz és magával vitte egyéves törvénytelen gyermekét is. Ez a gyermek folyton szálla volt a férj szemében és hogy a gyermektől megszabaduljon, nem riadt vissza semmiféle kínzástól sem. Január 2-án, az anyja távollétében

a lábát törte el a kis gyermeknek. Az anyja is kinozta a gyermeket, de a szegény teremtes még sem pusztult el. Ez annyira kihozta a türelméből a mostohát, hogy mikor a szomszéd községbe munkába ment, meghagyta az asszonynak, hogy élve ne találja többé a gyermeket, mert baj lesz. A bestiális anya erre megfolytatta gyermekét. Kovács Sándor puhói járásőrmester előtt az asszony beismerő vallomást tett. Mind a két bűnöst a trencsényi ügyészségre kísérték.

Szerkesztői üzenetek.

Suba Farkas urnak, Aklos. A hatósági erdőőröknek tudomásunk szerint eddig még nincs megadva a vasuti féláru kedvezmény. Erre nézve egyébként már találhatott üzenetet a f. é. 3-ik számban. **Eiben Sándor** urnak Alvinc. Az 1891 évi 2491 számú pénzügyminiszteri rendelet értelmében hatóságilag felesketett erdőtiszték és erdőőrök szolgálati célokra 2 fegyvert tartanak adómentesen. Ez — bár nyíltan nincs is kimondva — nyilván a felesketett erdőszolgákra is vonatkozik. Az erre vonatkozó és még sok más hasznos rendeletet megtalálhatja az általunk 1905 évre kiadott Évkönyvben, melyből még van néhány példány raktáron s a szerkesztőnél 2 koronáért portómentesen megrendelhető.

A kiadóhivatal postája.

Frey Henrik urnak, Szokolár. Múlt évi utolsó számunkat, mely nyilván a postán tévedt el, előző számunkhoz csatolva megküldtük. **Laczkó János** urnak, Szt. Tamás. Az üzenet helyes volt mert az előbbi is 8 koronáról szólt, így tehát önnél is ugyanennyit nyugtáztunk. **Miklái Pál** urnak, Deseda. A 2 korona előfizetés beérkezett. **Louganer József** urnak, Iglóvéghely. Köszönjük az új kartárs ajánlását. Elküldtük neki az idei összes számokat s remélve, hogy azok megnyerve tetszését, derék hívet fogunk benne nyerni. **Csekey Károly** urnak, Várszeg. Az első fél-évre beküldött 4 korona előfizetési díjat köszönettel nyugtázzuk. **Suba Farkas** urnak Aklos A 2 korona beérkezett.

„VADÓR“

cimű Hönig-féle tankönyvet bármely mennyiségben megvesz lapunk szerkesztősége.

Nyomatott HIENTZ JÓZSEF könyvnyomdájában Szászsebesen.

Egyenruhákat,
Egyenruházati cikkeket,
Polgári ruhákat,
Fehérneműt.

Fegyvereket és töltényeket

A legjutányosabb árak mellett legjobb
minőségben készít

BLUM SÁNDOR

udvari szállítója Ő Felsége a perzsa császárnak, I. Péter szerb királynak és Wladimirovits orosz császári nagyhercegnek.

Budapesten

Váci utca 15.

Erdőtisztéknek nemkülönben erdőaltiszteknek előnyös
résztétfizetési kedvezmények.

Nagyobb megrendelés esetén kívánatra mértékek
felvétele végett a cég egy szabásza saját költségén
bárhova elküldi.

Arjegyzéket és mintákat ingyen küldök.

Vidéki megrendelésekre kiváló gond lesz fordítva.
Legkisebb megrendelést is szívesen eszközölök. Meg
nem felelő aru a cég költségén visszaküldhető.

EGYEDÜLI FERLACHI == GYÁRTMÁNY ==

mely a bel- és külföldi gyártmányok
közti versenyen a legelső díjat nyerte el.

Arany érem:

Páris 1906.

46 remekelés.

OGRIS MARCUS

fegyvergyár és (prácios) puskaműves.

FERLACH (Karinthia) szállít elsőrangú
bármily rendszerű vadász- és céllövő-fegy-
vereket legjobb és legpontosabb kivitelben.

Különlegesség nagyon könnyű Drilling
fegyverekben. — Súlyuk 2-8—3 kg.

UJDONSÁG!

UJDONSÁG!

Browning-féle serétes-ismétlőfegyver

— 225 korona gyári árban. —

Arjegyzék ingyen. — Magyar levelezés.

BURGER FRIGYES

gyógyáru és illatszer üzlete
Kolozsvár, Mátyás király-tér 10

Vásárol a legmagasabb napi
áron: Anyarozsot, ezerjófűvet
nadragulya levelet gyökeret és
minden másnemű gyógyfüve-
ket. Felvilágosítással szívesen
szolgál.

Előnyös vadértékesítés

Szarvas, dām vad, vadsertés őz, nyul,
fogoly és egyéb lött vad értékesítését
minden mennyiségben elvállalom a
legmagasabb árak mellett.

Azonnali készpénz elszámolás!

Ajánlatokkal kér:

Fodor Károly,

bizományos

BUDAPEST, (központi vásárcsarnok).

TILLER MÓR ÉS TÁRSA

CS. ÉS KIR. UDVARI SZÁLLITÓK
BUDAPEST, IV. Váci-utca 35.

A legrégibb és legnagyobb egyenruházati intézet

A nagyméltósági földművelésügyi m. kir. minisztérium 70542 magas rendeletével az erdőigazgatóságoknak ajánlva.

Erdészeti- és erdő altiszti

egyenruhákat, egyes egyenruhadarabokat és mindennemű felszerelési cikket ajánlunk kitűnő mesteri szabás és izlésteljes kiállításban.

Fehérneműek- és harisnyák óriási választékban.

Fegyverek- és töltényekből állandó nagy raktár.

Polgári ruhák

a legjobb magyar- és angol szöveteiből elsőrangú szabászok közreműködése mellett készülnek.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők megrendelések és nagyobb megrendelés esetén kívánatra saját költségünkön egy szabászt küldünk a mértékek felvétele végett.

Árjegyzéket és mintákat

ingyen és bérmentve küldünk és vevőink kényelmére bármely cikket készséggel beszerzünk.

Meg nem felelőt visszavesszünk.

Husliszt

legolcsóbb erőtápszer kutyák, baromfi és fának részére.

A folyton friss minőségű és soká eltartható ezen huslisztból 5 kilogram bérmentesített postai szállítással 3 korona 24 fillérbe kerül s tápértéke megfelel 20 kilogramnyi jó nyers husz táperejének, 68% fehérnye tartalom biztosítva.

Zoubek Róbert I. sziléziai erőtakarmánygyára.
TESCHEN (Szilézia).

HIENTZ JÓZSEF

Könyvnyomda.

SZÁSZSEBES.

Könyvkereskedés.

Szállítja az összes, a könyvpiacra előforduló könyveit, Journáljait, napilapjait, zeneműveit, levél- és írópapirosait. *Elvállal minden e szakmába vágó nyomdai munkát.*

Izléses kivitelben!

Jutányos árban!

Nyomatott HIENTZ JÓZSEF könyvnyomdájában Szászsebesen.